

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 avril 2007

**PROJET DE
LOI-PROGRAMME**

AMENDEMENTS

déposés en commission des Finances
et du Budget

Avis du Conseil d'État n° 41.803/2

N° 1 DU GOUVERNEMENT

Art. 129bis (*nouveau*)

Dans le titre VII, insérer un chapitre 10, contenant l'article 129bis, rédigé comme suit:

«Chapitre 10. — Modification de la loi-programme du 27 décembre 2004.

«Art. 129bis. — Le texte en néerlandais de l'article 429, § 2, m), de la loi programme du 27 décembre 2004 est remplacé par la disposition suivante:

«m) koolzaadolie van de GN-code 1514 gebruikt als motorbrandstof, wanneer deze wordt geproduceerd door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, die alleen handelt of in een samenwerkingsverband, op basis van zijn eigen productie, en wanneer deze zonder tussenpersoon aan de eindverbruiker wordt verkocht.».

Documents précédents :

Doc 51 **3058/ (2006/2007) :**

001 : Projet de loi.

002 et 003 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 april 2007

**ONTWERP VAN
PROGRAMMAWET**

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor de Financiën
en de Begroting

Advies van de Raad van State nr. 41.803/2

Nr. 1 VAN DE REGERING

Art. 129bis (*nieuw*)

In titel VII, een hoofdstuk 10 invoegen, houdende een artikel 129bis, luidend als volgt:

«Hoofdstuk 10. — wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

«Art. 129bis. — Artikel 429, § 2, m), van de programmawet van 27 december 2004 wordt vervangen door de volgende bepaling:

«m) koolzaadolie van de GN 1514 gebruikt als motorbrandstof, wanneer deze wordt geproduceerd door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, die alleen handelt of in een samenwerkingsverband, op basis van zijn eigen productie, en wanneer deze zonder tussenpersoon aan de eindverbruiker wordt verkocht.»

Voorgaande documenten :

Doc 51 **001/ (2006/2007) :**

001 : Wetsontwerp.

002 en 003 : Amendementen.

JUSTIFICATION

Le texte de cette disposition en néerlandais qui a été introduit dans la loi programme du 27 décembre 2004 par l'article 150 de la loi-programme du 27 décembre 2005 ne correspond pas au texte en français, lequel a fait l'objet d'une autorisation formelle européenne dans le cadre des aides d'Etat. Et, actuellement cette différence de rédaction pose des problèmes d'application dans la région néerlandophone du pays.

N° 2 DU GOUVERNEMENT

Art. 103bis (nouveau)

Au chapitre 4 du titre VII -Finances, insérer un article 103bis, rédigé comme suit:

«Art. 103bis.— *L'article 23 de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, est remplacé par la disposition suivante:*

«Art. 23.— *Les infractions à l'article 10ter sont punies d'une amende de 250 à 225.000 EUR. Cette amende ne peut néanmoins pas excéder 10% des sommes indûment réglées en espèces.*

Sont punis de la même amende ceux qui, volontairement, empêchent ou entravent l'exécution de la mission des personnes mentionnées à l'article 23bis en vue de rechercher et constater les infractions à l'article 10ter.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, y compris le Chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions visées au présent article.»».

N°3 DU GOUVERNEMENT

Art. 103ter (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 103ter, rédigé comme suit:

«Art. 103ter.— *Un article 23bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:*

«Art. 23bis.— *Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, les agents commissionnés par le ministre qui a les Affaires Économiques dans*

VERANTWOORDING

De Nederlandse tekst van deze bepaling die werd ingevoegd in de programmawet van 27 december 2004 door artikel 150 van de programmawet van 27 december 2005 stemt niet overeen met de Franse tekst die een formele goedkeuring kreeg van Europa in het kader van de overheidssteun. Vandaag stelt dit tekstverschil een probleem voor de toepassing in het Nederlandstalig gebied van het land.

Nr. 2 VAN DE REGERING

Art. 103bis (nieuw)

In hoofdstuk 4 van de titel VII - Financiën, een artikel 103bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 103bis.— *Artikel 23 van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme, wordt vervangen door de volgende bepaling:*

«Art. 23.— *De overtredingen van de bepalingen van artikel 10ter worden gestraft met een geldboete van 250 tot 225.000 euro. Evenwel mag deze geldboete niet meer bedragen dan 10% van de ten onrechte in contanten betaalde sommen.*

Met dezelfde geldboete worden gestraft zij die het vervullen van de opdracht van de in artikel 23bis genoemde personen met het oog op de opsporing en vaststelling van de overtredingen op artikel 10ter, met opzet verhinderen of belemmeren.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85 zijn van toepassing op de bij dit artikel bedoelde inbreuken.»».

Nr. 3 VAN DE REGERING

Art. 103ter (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 103ter invoegen, luidende:

«Art. 103ter.— *In dezelfde wet wordt een artikel 23bis ingevoegd luidende:*

«Art. 23bis.— *Onverminderd de plichten van de officieren van gerechtelijke politie zijn de ambtenaren die zijn aangesteld door de minister die de Economische*

ses attributions sont compétents pour rechercher et constater les infractions prévues par l'article 23.

Les procès-verbaux dressés par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Copie en est expédiée aux contrevenants, par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, dans les trente jours suivant la date des constatations.

Les dispositions relatives à la recherche et à la constatation des infractions prévues par l'article 113 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur sont également applicables à la recherche et à la constatation des infractions à l'article 23 de la présente loi.»».

N°4 DU GOUVERNEMENT

Art. 103quater (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 103quater, rédigé comme suit:

Art. 103quater.— Un article 23ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 23ter.— Les agents commissionnés à cette fin dans le cadre de la loi précitée sur les pratiques du commerce peuvent, au vu des procès-verbaux constatant une infraction aux dispositions visées à l'article 23 et dressés par les agents visés à l'article 23bis, alinéa 1er, proposer aux contrevenants le paiement d'une somme qui éteint l'action publique.

Les tarifs sont les mêmes que pour les amendes prévues par l'article 23, majorées des décimes additionnels. Les modalités de paiement et de perception sont celles fixées par le Roi dans le cadre de la loi précitée du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce.»».

JUSTIFICATION

La loi du 12 janvier 2004 a inséré dans la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme un article 10ter déterminant que le prix de la vente par un commerçant d'un article dont la valeur atteint ou excède 15.000 euros ne peut être acquitté en espèces.

Les infractions à cet article sont constatées, aux termes de l'article 23 de la même loi, conformément à l'article 113 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur (LPCC), ce qui

Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, bevoegd om de inbreuken op artikel 23 op te sporen en vast te stellen.

De processen-verbaal welke door die ambtenaren worden opgesteld, hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen. Een afschrift ervan wordt bij een per post aangetekende brief met ontvangstmelding binnen dertig dagen na de datum van vaststellingen aan de overtreder toegezonden.

De bepalingen met betrekking tot de opsporing en de vaststelling van de inbreuken van artikel 113 van de wet van 14 juli 1991 op de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument zijn eveneens van toepassing op de opsporing en vaststelling van inbreuken op artikel 23 van deze wet.»».

Nr. 4 VAN DE REGERING

Art. 103quater (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 103quater invoegen, luidende:

Art. 103quater.— In dezelfde wet wordt een artikel 23ter ingevoegd, luidende:

«Art. 23ter. — De ambtenaren die in het kader van de voornoemde wet op de handelspraktijken daartoe zijn aangesteld kunnen, op inzage van de processen-verbaal die een inbreuk op de bepalingen bedoeld in artikel 23 vaststellen en opgemaakt zijn door de ambtenaren bedoeld in artikel 23bis, eerste lid, aan de overtredders een som voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

De tarieven hiervan zijn dezelfde als de geldboetes voorzien in artikel 23, verhoogd met de opdecimen. De regels voor de betaling en de inning zijn die welke door de Koning zijn vastgesteld in het kader van de voornoemde wet van 14 juli 1991 op de handelspraktijken.»».

VERANTWOORDING

Door de wet van 12 januari 2004 werd in de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld een artikel 10ter ingevoerd waarin wordt gesteld dat de prijs van de verkoop door een handelaar, van een goed waarvan de totale waarde 15.000 euro of meer bedraagt, niet in contanten mag betaald worden.

Overeenkomstig artikel 23 van dezelfde wet worden inbreuken op dit artikel vastgesteld overeenkomstig artikel 113 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument (WHPC),

signifie que ces infractions peuvent être constatées par les inspecteurs et contrôleurs de la Direction Générale du Contrôle et de la Médiation du SPF Économie.

En outre le ministre qui a les Affaires Économiques dans ses attributions peut imposer au contrevenant une amende administrative dont le montant ne peut excéder 10% des sommes indûment payées en espèces ni être supérieur à 1.250.000 euros.

Cette nouvelle législation a toutefois suscité d'emblée un certain nombre de problèmes et de questions concernant principalement:

a) La procédure de fixation de l'amende administrative: quels sont les délais? Les droits de la défense?

b) Quel est l'organe d'appel compétent: le Conseil d'Etat ou les tribunaux ordinaires?

c) Et surtout, la référence à l'article 113 de la loi précitée du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce:

Ledit article en effet prévoit la rédaction d'un Pro Justitia qui est transmis au Procureur du Roi pour suite utile si le contrevenant refuse d'éteindre l'action publique en payant la transaction administrative à lui proposée par les fonctionnaires compétents.

La loi du 11 janvier 1993 ne porte cependant aucune sanction pénale, même dans le cas où les fonctionnaires compétents seraient gênés dans l'exercice des compétences que leur attribue l'article 113 LPCC.

Il s'indique par conséquent d'édicter, pour l'observance de l'article 10ter de la loi du 11 janvier 1993, des mesures de recherche et de répression analogues aux règles existant déjà dans le cadre de la loi générale du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et d'autres législations récentes, plus précisément:

– La compétence des agents commissionnés par le ministre des Affaires Économiques pour rechercher et constater les infractions prévues par le présent amendement, conformément au prescrit de la LPCC,

– La compétence des fonctionnaires désignés par le ministre des Affaires Économiques pour proposer aux contrevenants une transaction dont le paiement éteint l'action publique.

Ces dispositions prévoient en effet des amendes correctionnelles. Si le contrevenant ne paie pas la transaction administrative à lui proposée, le dossier sera transmis pour disposition au parquet compétent et éventuellement au tribunal correctionnel.

Répercussions financières et administratives

Ces dispositions entraînent un certain nombre de répercussions pour l'État, les fonctionnaires désignés du Service

hetgeen betekent dat dergelijke inbreuken kunnen worden vastgesteld door de inspecteurs en controleurs van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie.

Daarenboven kan de minister die de Economische Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, aan de overtreder een administratieve geldboete opleggen waarvan het bedrag noch 10% van de ten onrechte in contanten betaalde sommen mag overschrijden, noch meer mag bedragen dan 1.250.000 euro.

Deze nieuwe wetgeving heeft evenwel vanaf de aanvang een aantal problemen en vragen aan de orde gesteld die voornamelijk betrekking hebben op:

a) De procedure tot vaststelling van de administratieve boete: welke termijnen, welke zijn de rechten van de verdediging?

b) Welk is het bevoegde beroepsorgaan: de Raad van State of de gewone rechtbanken?

c) Vooral de verwijzing naar artikel 113 van de voornoemde wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken:

Het voornoemde artikel voorziet immers in het opstellen van een Pro-Justitia dat, nadat de bevoegde ambtenaren de mogelijkheid hebben gehad om aan de overtreder een administratieve minnelijke schikking voor te stellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen, bij niet-betaling voor verdere beschikking wordt doorgestuurd naar de Procureur des Konings.

Evenwel voorziet de wet van 11 januari 1993 in geen enkele strafrechtelijke sanctie, zelfs niet wanneer de bevoegde ambtenaren zouden belemmerd worden bij de uitoefening van de hun door het voornoemd artikel 113 toegekende bevoegdheden.

Het is bijgevolg aangewezen om voor de naleving van het artikel 10ter van de wet van 11 januari 1993 te voorzien in opsporings- en bestraffingsmaatregelen die analoog zijn met de bestaande regels voorzien door de algemene wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en andere recente wetgevingen, meer in het bepaald:

– De bevoegdheid van de door de minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren om de in dit amendement bedoelde inbreuken op te sporen en vast te stellen overeenkomstig het bepaalde in de WHPC;

– De bevoegdheid van de hiertoe door de minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren om aan de overtreders een som voor te stellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

De bepalingen voorzien immers in correctionele geldboetes. Indien de overtreder de voorgestelde administratieve minnelijke schikking niet betaald wordt het dossier voor verdere beschikking doorgestuurd naar het bevoegde parket en desgevallend de correctionele rechtbank.

Financiële en administratieve gevolgen

De bepalingen hebben een aantal gevolgen voor de Staat in verband met de handhaving van de wet door de aange-

Public Fédéral Économie devant faire respecter les dispositions légales. Au nombre considérable de secteurs économiques visés (marchands d'antiquités, galeries d'art, véhicules automobiles, bateaux, monnaies, bijoux, meubles, appareils électroménagers, timbres-poste etc.) doit correspondre au moins une extension des moyens et du personnel des services de contrôle. On peut néanmoins escompter que ces moyens supplémentaires seront largement compensés par les rentrées découlant des transactions administratives et des poursuites judiciaires.

Art. 103*bis* Cet article prévoit des amendes pénales en cas d'infraction à l'article 10*ter*.

Les montants sont, en ce qui concerne les minima, égaux à ceux mentionnés dans la LPCC, et en ce qui concerne les maxima, approximativement égaux à ceux figurant dans l'article 23 remplacé, avec maintien de la limitation à 10% des sommes indûment réglées en espèces.

Les mêmes amendes sont imposées à ceux qui veulent se soustraire aux contrôles réalisés par les fonctionnaires compétents.

Ceux qui encourent une amende sont, en première instance, les commerçants-vendeurs mais aussi commerçants-acheteurs: étant des professionnels, ils doivent en effet être au courant de l'interdiction générale portée par l'article 10*ter*, laquelle s'applique à tous les commerçants.

En ce qui concerne le principe de la sanction prévue en cas d'entrave au service, il faut signaler qu'on le retrouve dans de nombreuses autres réglementations économiques, par exemple l'article 104-2° de la Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur. Il s'agit ici du refus délibéré de fournir les renseignements que les fonctionnaires peuvent réclamer, du refus de l'accès au magasin ou de la prise de photocopies, bref de tout ce qui est nécessaire permettre les contrôles. N'est pas visé par contre le refus de faire une déclaration, l'intéressé en ayant parfaitement le droit. Personne en effet n'est obligé de faire une déclaration contre soi-même.

Art. 103*ter*.— Cet article désigne le fonctionnaire compétent et lui confère les compétences prévues à l'article 113 LPCC. Les dispositions de cet article sont analogues à celles des articles 34 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages, et 9 de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des agences de courtage matrimonial.

Art. 103*quater*.— Cet article autorise les fonctionnaires compétents à proposer aux contrevenants une transaction administrative pouvant se monter au maximum prévu par l'article 23.

Le contrevenant n'est pas obligé d'accepter cette proposition, dont le paiement éteint cependant l'action publique. Les

stelde ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Economie. Gelet op het aanzienlijk aantal geviseerde economische sectoren (handelaars in antiek, kunstgaleries, auto's, boten, muntstukken, juwelen, meubels, huishoudapparaten, postzegels enz.) dient hieraan minstens een uitbreiding van de middelen en het personeelsbestand van de controlediensten te beantwoorden. Er mag evenwel aangenomen worden dat deze bijkomende middelen ruimschoots gecompenseerd zullen worden door de inkomsten via de administratieve minnelijke schikkingen en de gerechtelijke vervolgingen.

Art. 103*bis* Dit artikel voorziet in strafrechtelijke boetes in het geval van inbreuk op artikel 10*ter*.

De bedragen hiervan zijn, wat de minima betreft, gelijk aan die voorzien door de WHPC, en wat de maxima betreft, bij benadering gelijk aan die in het vervangen artikel 23, met behoud van de beperking tot 10% van de ten onrechte in contanten betaalde sommen.

Dezelfde boetes worden opgelegd aan diegenen die zich wensen te onttrekken aan de controles uitgevoerd door de bevoegde ambtenaren.

Degenen die strafbaar worden gesteld zijn in eerste instantie de verkopers-handelaars, maar ook de kopers-handelaars, die als professioneel immers op de hoogte moeten zijn van het verbod van artikel 10*ter*, dat voorziet in een algemeen verbod van toepassing op alle handelaars.

Wat het principe van de sanctie voorzien voor dienstbelemmering betreft kan gewezen worden op het feit dat deze terug te vinden is in talrijke andere economische reglementeringen, zoals bijvoorbeeld artikel 104-2° van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument. Het betreft hier het opzettelijk niet willen verschaffen van de inlichtingen die de ambtenaren kunnen opvragen, het weigeren van de toegang tot de winkel of het nemen van fotocopies, kortom al hetgeen noodzakelijk is om een controle mogelijk te maken. Niet geviséerd is bijvoorbeeld het weigeren van een verklaring af te leggen. Dit is immers het goed recht van de betrokkene, niemand is verplicht om een verklaring tegen zichzelf al te leggen.

Art. 103*ter*.— Dit artikel duidt de bevoegde ambtenaar aan en kent hen de bevoegdheden toe voorzien door artikel 113 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken. De bepalingen van dit artikel zijn analoog aan deze voorzien door de artikelen 34 en 9 van respectievelijk de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling en de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.

Art. 103*quater*.— Dit artikel laat aan de bevoegde ambtenaren toe om aan de overtreders een administratieve minnelijke schikking voor te stellen die kan oplopen tot het maximum voorzien door artikel 23.

De overtreder is niet verplicht om op dit voorstel in te gaan, maar de betaling ervan doet wel de strafvordering vervallen.

transactions administratives non payées sont transmises pour suite utile au Procureur du Roi, conformément à l'Arrêté royal du 27 avril 1993 relatif au règlement transactionnel des infractions à la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur. Cet arrêté fixe aussi les modalités de payement et de perception.

Ces dispositions sont également analogues à celles des articles 35 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages, et 9bis de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des agences de courtage matrimonial.

Le ministre des Finances,

Didier REYNDERS

De niet-betaalde administratieve minnelijke schikkingen worden voor verdere beschikking doorgestuurd naar de Procureur des Konings, overeenkomstig het bepaalde in het Koninklijk besluit van 27 april 1993 betreffende de minnelijke schikking bij inbreuken op de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, dat tevens de regels voor de betaling en de inning vastlegt.

Deze bepalingen zijn eveneens analoog aan deze voorzien door de artikelen 35 en 9bis van respectievelijk de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling en van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.

De minister van Financiën,

Didier REYNDERS

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 41.803/2

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Secrétaire d'État à la Modernisation des Finances et à la Lutte contre la fraude fiscale, adjoint au Ministre des Finances, le 29 novembre 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme», a donné le 20 décembre 2006 l'avis suivant:

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations ci-après.

Observation préliminaire

L'exposé des motifs indique que:

«Cette nouvelle législation (loi du 12 janvier 2004) a toutefois suscité d'emblée un certain nombre de problèmes et de questions concernant principalement:

- a) La procédure de fixation de l'amende administrative: quels sont les délais? les droits de la défense?
- b) Quel est l'organe d'appel compétent: le Conseil d'État ou les tribunaux ordinaires?
- c) Et surtout la référence à l'article 113 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce:»

L'exposé des motifs ne répond explicitement qu'à la dernière question. Compte tenu de la technicité de la matière, il serait utile de donner également une réponse aux deux premières questions soulevées.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 41.803/2

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 29 november 2006 door de Staatssecretaris voor de Modernisering van de Financiën en de Strijd tegen de fiscale fraude toegevoegd aan de Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme», heeft op 20 december 2006 het volgende advies gegeven:

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Voorafgaande opmerking

In de memorie van toelichting staat:

«Deze nieuwe wetgeving (wet van 12 januari 2004) heeft evenwel vanaf de aanvang een aantal problemen en vragen aan de orde gesteld die voornamelijk betrekking hebben op:

- a) De procedure tot vaststelling van de administratieve boete: welke termijnen, welke zijn de rechten van de verdediging?
- b) Welk is het bevoegde beroepsorgaan: de Raad van State of de gewone rechtbanken?
- c) Vooral de verwijzing naar artikel 113 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken:»

In de memorie van toelichting wordt slechts op de laatste vraag expliciet geantwoord. Wegens het technische karakter van de aangelegenheid, is het nuttig eveneens op de eerste twee opgeworpen vragen een antwoord te geven.

Observations particulièresDispositifArticle 1er

Il y a lieu d'insérer un nouvel article premier mentionnant que l'avant-projet transpose partiellement la directive 91/308/CEE du Conseil, du 10 juin 1991, relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, conformément à l'article 16, paragraphe 2, de celle-ci.

Article 2

(article 23, en projet, de la loi du 11 janvier 1993)

1. L'alinéa 1er en projet prévoit quelles sont les sanctions en cas de violation de l'article 10ter qui dispose que:

«Le prix de la vente par un commerçant d'un article dont la valeur atteint ou excède 15.000 EUR ne peut être acquitté en espèce».

La question se pose de savoir qui encourt ces sanctions. À ce sujet le fonctionnaire délégué a expliqué:

«Het artikel 23 van het voorontwerp voorziet enkel in de strafbaarstelling van de overtreding zoals gedefinieerd en afgebakend qua toepassingsgebied in het artikel 10ter, dat echter geen wijziging ondergaat.

Volgens het activiteitenverslag 2004 van de C.F.I, blz. 15, richten de in artikel 10ter gestelde verplichtingen zich in de eerste plaats op de verkopende handelaar, doch gelden eveneens voor de koper wanneer deze een Belgische handelaar is.»

Il n'y a pas lieu de faire référence à la nationalité du commerçant acheteur.

Il convient que l'exposé des motifs indique clairement qui est sanctionné.

2. L'alinéa 2 dispose que sont aussi sanctionnés ceux qui

«(...) volontairement empêchent ou entravent l'exécution de la mission des personnes mentionnées à l'article 23bis en vue de rechercher et constater les infractions à l'article 10ter».

Interrogé à ce sujet, le fonctionnaire délégué a répondu ce qui suit:

«Zoals u terecht stelt kan de sanctie voorzien voor dienstbelemmering worden teruggevonden in talrijke andere economische reglementeringen. Het betreft hier het opzettelijk niet willen verschaffen van de inlichtingen die de ambtenaren kunnen opvragen, het weigeren van de toegang tot de winkel

Bijzondere opmerkingenDispositiefArtikel 1

Er moet een nieuw artikel 1 worden ingevoegd waarin staat dat het voorontwerp gedeeltelijk richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 omzet, tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, overeenkomstig artikel 16, § 2, ervan.

Artikel 2

(ontworpen artikel 23 van de wet van 11 januari 1993)

1. Het ontworpen eerste lid bepaalt de sancties in geval van overtreding van artikel 10ter, dat het volgende bepaalt:

«De prijs van de verkoop door een handelaar van een goed ter waarde van 15.000 EUR of meer mag niet in contanten worden vereffend.»

De vraag rijst wie deze sancties oploopt. In dit verband heeft de gemachtigde ambtenaar op het volgende gewezen:

«Het artikel 23 van het voorontwerp voorziet enkel in de strafbaarstelling van de overtreding zoals gedefinieerd en afgebakend qua toepassingsgebied in het artikel 10ter, dat echter geen wijziging ondergaat.

Volgens het activiteitenverslag 2004 van de C.F.I, blz. 15, richten de in artikel 10ter gestelde verplichtingen zich in de eerste plaats op de verkopende handelaar, doch gelden eveneens voor de koper wanneer deze een Belgische handelaar is.»

Er is geen reden om te verwijzen naar de nationaliteit van de handelaar-koper.

De memorie van toelichting moet duidelijk aangeven wie wordt bestraft.

2. Het tweede lid bepaalt dat eveneens worden gestraft zij die

«(...) het vervullen van de opdracht van de in artikel 23bis genoemde personen met het oog op de opsporing en vaststelling van de overtredingen op artikel 10ter, met opzet verhinderen of belemmeren».

Op een vraag hierover heeft de gemachtigde ambtenaar het volgende geantwoord:

«Zoals u terecht stelt kan de sanctie voorzien voor dienstbelemmering worden teruggevonden in talrijke andere economische reglementeringen. Het betreft hier het opzettelijk niet willen verschaffen van de inlichtingen die de ambtenaren kunnen opvragen, het weigeren van de toegang tot de winkel

of het nemen van fotocopieën, kortom al hetgeen noodzakelijk is om een controle mogelijk te maken. Niet geïmagineerd is bijvoorbeeld het weigeren van een verklaring af te leggen. Dit is immers het goed recht van de betrokkene, niemand is verplicht om een verklaring tegen zichzelf af te leggen. Desnoods kan dit met voorbeelden in de voorbereidende werken verduidelijkt worden.»

Cette précision mériterait de figurer dans l'exposé des motifs qui pourrait, par ailleurs, donner des exemples de comportements tombant sous le coup de cette disposition.

Article 3

À l'alinéa 2 de l'article 23bis en projet, il faut écrire dans le texte français «preuve du contraire» et non «preuve de contraire».

La chambre était composée de

Messieurs

Y. KREINS, président de chambre,

J. JAUMOTTE,

Madame

M. BAGUET, conseillers d'État,

Messieurs

H. BOSLY,

G. KEUTGEN, assesseurs de la section de législation,

Le rapport a été présenté par M. A. LEFEBVRE, auditeur.

LE GREFFIER, LE PRÉSIDENT,

B. VIGNERON Y. KREINS

het nemen van fotocopieën, kortom al hetgeen noodzakelijk is om een controle mogelijk te maken. Niet geïmagineerd is bijvoorbeeld het weigeren van een verklaring af te leggen. Dit is immers het goed recht van de betrokkene, niemand is verplicht om een verklaring tegen zichzelf af te leggen. Desnoods kan dit met voorbeelden in de voorbereidende werken verduidelijkt worden.»

Deze verduidelijking moet worden opgenomen in de memorie van toelichting, waarin bovendien voorbeelden van gedragingen die onder deze bepaling vallen, zouden kunnen worden gegeven.

Artikel 3

In het tweede lid van het ontworpen artikel 23bis, moet in de Franse tekst «preuve du contraire» worden geschreven en niet «preuve de contraire».

De kamer was samengesteld uit

de Heren

Y. KREINS, kamervoorzitter,

J. JAUMOTTE,

Mevrouw

M. BAGUET, staatsraden,

de Heren

H. BOSLY,

G. Keutgen, assessoren van de afdeling wetgeving,

Het verslag werd uitgebracht door de H. A. LEFEBVRE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. JAUMOTTE.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

B. VIGNERON Y. KREINS